

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3211/2020. (VI. 19.) AB HATÁROZATA

bírói döntés megsemmisítéséről

Az Alkotmánybíróság teljes ülése alkotmányjogi panasz tárgyában – *dr. Czine Ágnes, dr. Dienes-Oehm Egon, dr. Juhász Imre, dr. Szívós Mária és dr. Varga Zs. András* alkotmánybírók párhuzamos indokolásával – meghozta a következő

h a t á r o z a t o t:

1. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a Fővárosi Ítéltábla 7.Pf.20.418/2016/4. számú ítélete alaptörvény-ellenes, ezért azt megsemmisíti.
2. Az Alkotmánybíróság a Kúria Pfv.IV.21.906/2016/3. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

I.

- [1] Az indítványozó jogi képviselővel (Bass és Tasnádi Ügyvédi Iroda, dr. Bass László ügyvéd) eljárva, a Fővárosi Törvényszék útján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz.
- [2] 1. Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-ára alapított alkotmányjogi panaszt nyújtott be az Alkotmánybírósághoz, melyben kérte a Fővárosi Ítéltábla 7.Pf.20.418/2016/4. sorszámú jogerős ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését, majd a Főtitkárság felhívására indítványát kiterjesztette a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.IV.21.906/2016/3. számú végzésére is, ennek szintén az alaptörvény-ellenessége megállapítását és megsemmisítését kérve.
- [3] 2. A panasz alapjául szolgáló peres eljárásban megállapított tényállás szerint egy napilap és a hozzá kapcsolódó internetes portál az indítványozóval kapcsolatos tudósítást tett közzé, amelyben hozzájárulása nélkül hozta nyilvánosságra az indítványozó nevét, korábbi munkahelyeinek és beosztásának, illetve élettársi kapcsolatának tényét, élettársának nevét, valamint élettársa családi kapcsolatait, ezen keresztül az indítványozó tágabb értelemben vett családjával kapcsolatos adatokat, az indítványozó és élettársa korábbi közös nyaralásának helyszínét, valamint azon közösségi portálokat, amelyeken beregisztrált és korábban megtalálható volt.
- [4] Az indítványozó mint felperes az alperes ellen személyiségi jog megsértése miatt pert indított a Fővárosi Törvényszék előtt, keresetében a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:43. § *b)* pontja, az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Infotv.) 3. § 2. pontja és az 5. § (1) bekezdése, valamint a sajtószabadságról és a médiatartal-
mak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) 4. § (3) bekezdése alapján annak megállapítását kérte, hogy az alperes az internetes újságban és a kiadásában megjelent napilapban két cikkben közölt tényállításával megsértette a felperes magánélethez és személyes adatai védelméhez fűződő személyiségi jogát. Kérte továbbá az indítványozó mint felperes annak megállapítását is, hogy az alperes az időben elsőként közölt cikkben megjelölt írásával megsértette a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát. Az indítványozó mint felperes – a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés *b)* és *c)* pontjai alapján – kérte az alperes kötelezését a jogsértés abbahagyására, a további jogsértéstől való eltiltásra, és elégtétel adására oly módon, hogy az alperes az általa üzemeltetett internetes oldalon a sérelmezett cikkek megjelenésétől a tényleges törlésig terjedő időtartammal azonos ideig tegye közzé az ítélet rendelkező részét, fejezze ki sajnálkozását és kérjen elnézést; továbbá a napilap sérelmes cikkekkel érintett lappéldányaival azonos napokon megjelenő számaiban tegye közzé az ítélet rendelkező részét, fejezze ki sajnálkozását és kérjen elnézést. Hivatkozása szerint a Quaestor-cégcsoport körüli eseményekkel kapcsolatos minden tény, körülmény közérdeklődésre számot tartó eseménynek,

- és így közügynek tekinthető, azonban az alperesi tájékoztatás nem járhatott volna személyhez fűződő jogainak – magánéletének és személyes adatai védelmének – sérelmével. Az alperes a kereset elutasítását kérte.
- [5] Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes az általa üzemeltetett internetes oldalon és az általa kiadott napilap meghatározott számában megjelent cikkében, azon tényállításával, amely megjelölte az indítványozó egyik labdarúgó klubnál betöltött beosztását (munkakörét), valamint az indítványozó és élettársa közösségi és szakmai internetes portálon lévő profiljára feltöltött tartalmak változásáról, illetve arra feltöltött fotó törléséről szól, megsértette a felperes magánéletéhez és személyes adatai védelméhez fűződő személyiségi jogait. Kötelezte az alperest a jogsértés abbahagyására oly módon, hogy a fent kiemelt tényállításokat az internetes oldalon közzétett cikkből köteles eltávolítani, és eltiltotta a további jogsértéstől. Az elsőfokú ítélet kötelezte továbbá az alperest az általa üzemeltetett internetes oldalon, továbbá az általa kiadott napilap soron következő pénteki lapszámában az ítélet jogsértést megállapító rendelkezései közzététele mellett annak közlésére, hogy az alperes a felperestől a jogsértés miatt elnézést kér és sajnálkozását fejezi ki. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította, továbbá rendelkezett a perköltség viseléséről.
- [6] Az elsőfokú ítélet szerint a kereset részbeni alaposágát az indokolja, hogy nem tartozik a Quaestor-ügyhöz mint közügyhöz, hogy a felperes milyen kapcsolatban áll az adott futball klubbal, mivel annak tevékenysége a Quaestor értékpapír-kereskedelmi tevékenységével nem függ össze, ezért az erre vonatkozó közlés a bíróság mérlegelése szerint a fent megnevezett személyhez fűződő jogok sérelmét eredményezi. Az elsőfokú ítélet indokolása megállapítja továbbá, hogy ugyanezen indoknál fogva sérti a felperes jogait az alperes beszámolója arról, hogy mit tartalmazott a felperes facebook oldala, és miként változtatta azt meg, az ugyanis a közügyhöz nem kapcsolódik. Az elsőfokú bíróság mindezek alapján megállapította, hogy „az ítélet rendelkező részében megjelölt, jogsértő módon közölt tények – egyrészt mint az Infotv. 3. § 2. pontja szerinti személyes adatok, másrészt mint a magánéletre vonatkozó adatok – tekintetében a jogok korlátozhatóságának szükségessége és arányossága nem áll fenn”, ezért a bíróság e tekintetben a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés a) pontja szerinti keresetnek helyt adott.
- [7] A bíróság osztotta továbbá azon felperesi álláspontot, mely szerint az, hogy valaki mit közöl magáról egy közösségi oldalon és mit távolít el, a személyes adatok és a magánélet körébe tartozik. Ezért az alperesnek ügyelnie kellett volna arra, hogy az a felperes közösségi oldalakon tanúsított tevékenységéről az alperes által közzétett tények kapcsolódna-e a közérdeklődésre számot tartó eseményhez. Az indokolás utalt arra, hogy a felperes nem a közösségi oldalon közzétett tartalmak megszerzésének a módját, hanem a közlés tényét sérelmezte; a közösségi oldalon közzétett tartalmak feletti rendelkezési jog nem terjed ki azok felhasználására, továbbítására.
- [8] Az elsőfokú bíróság jogi indokolásában ugyanakkor kifejtette, hogy az indítványozó mint felperes – annak ellenére, hogy ő maga nem közszereplő – a közügyként számon tartott Quaestor-üggyel és annak közszereplőnek minősülő résztvevőivel – a magánéletén keresztül kapcsolatba hozható, „ugyanis az alperes az ügy esetleges politikai vonásait keresve, és az ügyben érintettek kapcsolatrendszerét feltárva, Tarsoly Csaba és a legfőbb ügyész közötti kapcsolatot a felperes személyében mutatta ki”. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a Quaestor-ügy iránt tanúsított társadalmi érdeklődésre, továbbá a közvélemény tájékoztatásához fűződő érdekre figyelemmel a konkrét esetben a sajtószabadság és a véleménynyilvánítás szabadsága szükséges és arányos módon korlátozta a felperes magánéletéhez és személyes adatai védelméhez fűződő jogát, ezért az alperes nem sértette meg a felperes személyiségi jogát azzal, hogy közölte nevét, valamint feltárta a közszereplőkhöz fűződő kapcsolatát, illetve a korábbi munkahelyét, amely az Infotv. 3. § 6. pont alapján közérdekű adatnak minősül.
- [9] Az elsőfokú bíróság szintén nem találta megalapozottnak a felperes jóhírnév megsértése iránti keresetét, álláspontja szerint ugyanis az, hogy a felperes „kitűnő politikai kapcsolatokkal büszkélkedhet”, csupán vélemény, míg az, hogy az „ügyészségen lehetnek ismerősei” nem pusztán feltételezés, hanem valós tényállítás. Az elsőfokú bíróság a jogsértőnek minősített közlésekkel összefüggésben a keresetnek megfelelően rendelkezett a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés b) és c) pontjai szerinti objektív jogkövetkezmények alkalmazásáról.
- [10] Az elsőfokú ítélet ellen a felperes fellebbezést terjesztett elő, annak megváltoztatása és a keresetének teljes egészében helyt adó döntés meghozatalát kérve, míg az alperes ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult.
- [11] A Fővárosi Ítéletábra 7.Pf.20.418/2016/4. számú jogerős ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét annak helyes indokaira tekintettel helyben hagyta. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perben feltárt adatok okszerű mérlegelésével helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy az alperes – a megállapított jogsértést meghaladóan – a felperes személyiségi jogát nem sértette meg.

- [12] 3. Az indítványozó ezt követően az Abtv. 27. §-ára alapított alkotmányjogi panaszában a Fővárosi Ítéltábla 7.Pf.20.418/2016/4. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte, miután nézete szerint a jogerős döntés sérti az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdését, továbbá a VI. cikk (1) bekezdését.
- [13] Érvéle szerint mind az elsőfokú, mind a másodfokú bíróságok eljárásaikban helyesen állapították meg, hogy az indítványozó nem közszereplő, és azt, hogy a Quaestor-ügy közügynek, illetve közérdeklődésre számot tartó ügynek minősül; továbbá, hogy a nyilvánosságra hozott adatok, úgymint az indítványozó neve, családi kapcsolatai, szerelmi viszonyának ténye és párjának neve az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése és a Ptk. 2:43. § által védett magánélet részét képezik. Az eljáró bíróságok szintén helyesen fogalmazták meg a releváns jogkérdést, úgymint: a konkrét ügyben az egyébként szűk körben korlátozható alapjogok közül melyik alapjog érvényesülése élvez elsőbbséget: a közérdeklődésre számot tartó ügyre figyelemmel a sajtószabadság, a véleménynyilvánítás szabadsága, avagy a felperes személyiségi jogainak, magánéletének védelme.
- [14] Az indítvány – a magánélet sértetlenségéhez fűződő jog alkotmányos tartalmára vonatkozó, továbbá a sajtó szabadsága és a magánélet, a jó hírnév és emberi méltóság védelme közötti kollíziót vizsgáló releváns alkotmánybírói gyakorlat [különösen a 7/2014. (III. 7.) AB határozat (a továbbiakban: Abh.), valamint a 11/2014. (IV. 4.) AB határozat] ismertetését követően – hivatkozott az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény és az ahhoz tartozó nyolc kiegészítő jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló 1993. évi XXXI. törvénnyel a magyar jogrendszer részévé tett Európai Emberi Jogi Egyezmény (továbbiakban: Egyezmény) 8. cikk 1. pontjára, továbbá a 10. cikk 1. és 2. pontjaira, valamint az Emberi Jogok Európai Bírósága (a továbbiakban: EJEB) ezzel összefüggő joggyakorlatára. Az indítvány hangsúlyozta, hogy a jogerős ítélet nem foglalt állást az adott ügyben abban a kérdésben, hogy szükséges volt-e a közvélemény tájékoztatása során felfedni és nyilvánosságra hozni az indítványozó legbelsőbb magánéleti vonatkozásait. Továbbá a jogerős döntés abban sem foglalt állást, hogy a magánélet ilyen mértékű feltárásával okozott sérelem arányos volt-e az okozott hátrányokhoz képest, megsértve ezzel az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésében foglaltakat. A jogerős döntés annak ellenére nem tért ki erre, hogy az EJEB a 8. cikk sérelmével összefüggésben kidolgozta azokat a szempontokat, amelyeket a tagállami bíróságoknak figyelembe kell venniük olyan esetben, amikor a közérdeklődésre számot tartó ügyekben az érintett magánéleti vonatkozásainak védelme és a véleménynyilvánítás szabadsága ütközik egymással {EJEB *Couderc és Hachette Filipacchi Associés kontra Franciaország* ügy [GC] (40454/07), 2015. november 10., 99. bekezdés}. Kiemelte továbbá, hogy – nézete szerint – az eljáró bíróságoknak abban is állást kellett volna foglalniuk, hogy volt-e az adott cél elérésére nézve kevesebb alapjogi korlátozással járó megoldás, mint amit az alperes alkalmazott, továbbá lehetett volna-e olyan más módon tájékoztatni a közvéleményt, amely nem sérti az érintettek magánélet védelméhez fűződő jogait.
- [15] Utalt továbbá arra, hogy a bíróságok nem vették figyelembe, hogy ő nem részese az ítélet által hivatkozott közügynek, továbbá semmilyen módon nem érintett az ún. Quaestor-ügyben, büntető eljárás nem indult ellene, de még tanúként sem hallgatták meg ezzel összefüggésben. Valamint személyes kapcsolatainak a ténye önmagában nem képez közérdeklődésre számot tartó körülményt. Míg a sajtó által feltárt kapcsolat nem közvetlen, hanem pusztán virtuálisan, látszólag létező kapcsolat a fenti személyek közös ismeretségének köszönhetően. A fenti kapcsolatból tehát nem vonható le semmilyen alapos következtetés a nyomozó hatóságok vagy az ügyészi szervezet kötelezettségzegésére nézve. Az alperes híradása pusztán az indítványozó és a legfőbb ügyész családtagja közötti magánélet tényét tárta fel, ám nem állított egyetlen olyan többletkörülményt, amely ezt a magánéleti kapcsolatot közérdeklődésre számot tartó körülményként alapozta volna meg. Utalt még az EJEB azon döntéseire, amelyek a sajtó munkatársait, amennyiben közéleti vonatkozású ügyeket tárnak a nyilvánosság elé, – az Egyezmény 10. cikkének védelme alatt is – felelős és precíz tájékoztatásra kötelezi. Megemlítette továbbá továbbá az EJEB *Fressoz és Roire kontra Franciaország* (29183/95), 1999. január 21. ügyet, amely az Egyezmény 8. cikke által védett magánéleti, családi adatokkal összefüggésben hangsúlyozta, hogy az újságíróknak különös óvatosságot, illetve megfontoltságot kell tanúsítaniuk az általuk nyilvánosságra hozott információk lehetséges hatásait illetően. Ezt a körülményt azonban a megjelent cikkekkel összefüggésben a konkrét ügyben a sajtó munkatársai, illetve az alperes elmulasztotta.
- [16] Az indítványozó hangsúlyozta továbbá, hogy az adott cikk tartalma semmivel sem járult hozzá a Quaestor-ügy körülményeinek a tisztázásához, továbbá arra nézve sem teljes körű magyarázatot, sem hasznos információ adalékot az ügy lényegi kérdései tekintetében az átlagolvasó számára nem adott, de még az üggyel kapcsolatos közvélekedés alakulásához sem járult hozzá, ugyanis semmilyen következtetést nem vont le a feltárt körülményekből.

- [17] Az indítványozó érvelése szerint közügyben, illetve közérdeklődésre számot tartó ügyben is megvalósulhat a magánéletbe való beavatkozás önkényessége. Mégpedig úgy, hogy a sérelmezett közlés anélkül ad közre nyilvánvalóan a magánélet szférájába tartozó információkat, hogy az a közügy megvitatása szempontjából szükséges, illetve az okozott sérelem a megvitatásra szánt közérdekkel arányos volna. Mindezekre tekintettel az indítványozó nézete szerint a gondosan mérlegelt körülmények nem indokolták, hogy élettársi kapcsolatát, valamint személyisége egyéb azonosítható jegyeit, magánéleti vonatkozásait az alperes felismerhető módon nyilvánosságra hozza, a jogerős döntés ezzel sérti az indítványozó magánélet védelméhez fűződő alkotmányos jogait.
- [18] Az alkotmányjogi panasz a Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.418/2016/4. számú jogerős ítélete, valamint – az indítvány-kiegészítést követően – formálisan a Kúria Pfv.IV.21.906/2016/3. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését is kérte. Indokolásában ugyanakkor kifejtette, mivel a Kúria az indítványozó felülvizsgálati kérelmét érdemi vizsgálat nélkül utasította el, ezért az érdemi döntést nem tartalmaz, így a Kúria végzésére nézve az Abtv. 52. § (1) bekezdése szerinti indokolást nem tud előterjeszteni. Arra nézve a jogerős döntésre vonatkozó érvelést tartja fenn.

II.

- [19] Az Alaptörvénynek az indítvánnyal érintett rendelkezései:

„I. cikk (3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.”

„VI. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák. A véleménynyilvánítás szabadsága és a gyülekezési jog gyakorlása nem járhat mások magán- és családi életének, valamint otthonának sérelmével.

(2) Az állam jogi védelemben részesíti az otthon nyugalmaát.

(3) Mindenkinek joga van személyes adatai védelméhez, valamint a közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez.

(4) A személyes adatok védelméhez és a közérdekű adatok megismeréséhez való jog érvényesülését sarkalatos törvénnyel létrehozott, független hatóság ellenőrzi.”

„IX. cikk (1) Mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához.

[...]

A véleménynyilvánítás szabadságának a gyakorlása nem irányulhat mások emberi méltóságának a megsértésére.”

„24. cikk (2) Az Alkotmánybíróság

[...]

d) alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját;”

„28. cikk A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”

III.

- [20] 1. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése értelmében az alkotmányjogi panasz érdemi elbírálása előtt dönteni kell annak befogadásáról. A panaszt akkor kell befogadni, ha az megfelel a törvényben előírt formai és tartalmi követelményeknek, különösen az Abtv. 26–27. §-aiban és 29–31. §-aiban foglalt feltételeknek. Ezekon kívül az Abtv. 52. § (1) bekezdése értelmében az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. A kérelem akkor határozott, ha megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdés a)–f) pontjaiban foglalt kritériumoknak.

- [21] Az Alkotmánybíróság teljes ülése megvizsgálta, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság formai és tartalmi követelményeinek eleget tesz-e, és 2018. január 16-án az indítvány befogadásáról döntött. Az Abtv. 29. §-a szerinti alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként értékelve azt, hogy hol húzódnak meg a nem közszereplő magánélethez fűződő jogának határai a véleménynyilvánítási joggal szemben az indítványozó neve, családi kapcsolatai és korábbi munkahelye vonatkozásában. Így az indítványozó által kifogásolt Fővárosi Ítéltábla 7.Pf.20.418/2016/4. számú jogerős ítélete szükséges és arányos korlátozását valósította-e a felperes nem közszereplő magánélethez fűződő jogára nézve a véleménynyilvánítási jog érvényesülése érdekében azzal, hogy a felperest tényállás túrésére kötelezte nevének, volt munkahelyének és meghatározott családi kapcsolatai vonatkozásában.
- [22] 2. Az indítványozó az alkotmányjogi panaszát ugyanakkor Kúria Pfv.IV.21.906/2016/3. számú végzése ellen is benyújtotta.
- [23] Az Abtv. 27. § (1) bekezdésének a) és b) pontjai értelmében az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet akkor fordulhat alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [24] Az Alkotmánybíróság többek között a 3269/2016. (XII. 20.) AB végzésében kifejtette, hogy „a Kúria mint felülvizsgálati bíróság [...] az indítványozó felülvizsgálati kérelmét – törvénybe foglalt kizáró ok fennállása alapján – hivatalból elutasító végzése nem minősül sem az ügy érdemében hozott döntésnek, sem pedig a bírósági eljárást befejező egyéb döntésnek. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló bírósági eljárást érdemben a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság [...] végzése zárta le. [...] Az indítványozó a jogerős végzés ellen törvényes határidőn belül alkotmányjogi panaszt nem terjesztett elő. Az, hogy az indítványozó az Alaptörvényben biztosított jog sérelme kapcsán – egyebek mellett – az eljárás egészét illető törvényességi kifogásokat is tett, a Kúria érdemi elbírálást nem tartalmazó végzésének alkotmányossági vizsgálatát nem alapozza meg.” (Indokolás [17])
- [25] Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Kúria felülvizsgálati kérelmet – a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 273. § (1) bekezdése alapján – hivatalból elutasító végzése nem minősül az ügy érdemében hozott döntésnek, ezért az az Abtv. 27. §-ára alapított alkotmányjogi panasszal nem támadható meg.

IV.

- [26] Az alkotmányjogi panasz részben megalapozott.
- [27] 1. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint a bírói döntések alkotmányossági felülvizsgálatát lehetővé tevő Abtv. 27. §-ára alapított alkotmányjogi panasz alapján „a bírói döntésben foglalt jogértelmezés Alaptörvénnyel való összhangját vizsgálja, azt, hogy a jogszabály alkalmazása során a bíróság az Alaptörvényben biztosított jogok alkotmányos tartalmát érvényre juttatta-e. Ha a bíróság az előtte fekvő, alapjogilag releváns ügy alapjogi érintettségére tekintet nélkül járt el, és az általa kialakított jogértelmezés nem áll összhangban a jog alkotmányos tartalmával, akkor a meghozott bírói döntés alaptörvény-ellenes.” {3/2015. (II. 2.) AB határozat, Indokolás [18]}
- [28] Az Alkotmánybíróság határozataiban ezzel összefüggésben azt is kiemelte, hogy nem vonhatja el az ítélező bíróságok hatáskörét az előttük fekvő tényállás elemeinek átfogó mérlegelésére, csupán a mérlegelés alapjául szolgáló jogértelmezés Alaptörvénnyel való összhangját, illetve a mérlegelés alkotmányossági szempontjainak a megtartását vizsgálhatja felül.
- [29] Az Alkotmánybíróság számos határozatában rámutatott, hogy az államnak az alapvető jogok védelmére vonatkozóan tevőleges védelmi kötelezettsége áll fenn [Alaptörvény I. cikk (1) bekezdés]. Ugyanakkor az Alkotmánybíróság vonatkozó határozataiban arra nézve, amikor az alapjogi konfliktus a jogalanyok egymás közötti jogviszonyában akként merül fel, hogy az egyik magánszemély alapjogát a másik személy alapjoga veszélyezteti (konkuráló/versengő alapjogok), az állam tevőleges védelmi kötelezettségére nézve annak közvetítő, kiegyenlítő szerepét hangsúlyozta {13/2016. (VII. 18.) AB határozat, Indokolás [50]; 14/2016. (VII. 18.) AB határozat, Indokolás [65]}.

- [30] Az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése szerint alapvető jog más alapvető jog érvényesülése, vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható. Ezzel összefüggésben a 3/2015. (II. 2.) AB határozat hangsúlyozta, hogy bár az alapjog-korlátozásnak ezen tesztje mindenekelőtt a jogalkotót kötelezi, hatáskörükhöz igazodva a jogalkalmazókat is köti. E cikkből ugyanis (az Alaptörvény 28. cikkére is tekintettel) „a bíróságoknak az a kötelezettsége adódik, hogy ha olyan jogszabályt értelmeznek, amely valamely alapjog gyakorlását korlátozza, akkor a jogszabály engedte értelmezési mozgástér keretein belül az érintett alapjog korlátozását kizárólag a szükséges és arányos mértékű beavatkozás szintjére szorítsák” (Indokolás [21]).
- [31] Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság jelen alkotmányossági vizsgálata során arra kereste a választ, hogy sérti-e az indítványozó magán- és családi életének tiszteletben tartásához, valamint személyes adatai védelméhez való jogát az ítélet tábla jogerős ítélete annak folytán, hogy az indítványozót neve, családi és élettársi kapcsolata, továbbá munkahelye és e jogviszony megszűnésére vonatkozóan (mint a legbensőbb magánügyéről) tényállítás tűrésére kötelezte.
- [32] 2. Az Alkotmánybíróság ehhez elsőként áttekintette a véleménynyilvánítással kapcsolatos gyakorlatát, különös tekintettel a közügyek szabad vitájának megítélését illetően.
- [33] Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény hatálybalépését követően több határozatában foglalkozott a szólásszabadság kérdésével és határaival, továbbá annak az emberi méltósághoz való joggal való viszonyával (erre nézve lásd az Abh.-t). Az Alkotmánybíróság töretlen álláspontja szerint a véleménynyilvánítás szabadsága kiemelten védett alkotmányos érték. A véleménynyilvánításhoz való jog kitüntetett helyet foglal el az Alaptörvény alapjogi rendjében is: a személyek szabad önkifejezése és a demokratikus közvélemény kötetlen formálódása az alkotmányos rend egyik lényegi eleme és értelme. Az Alkotmánybíróság felfogásában a közügyekkel összefüggő vélemény kinyilvánításának szabadsága a szólás- és sajtószabadság legbensőbb védelmi köréhez tartozik. Ugyanakkor rögzítette: a közéleti véleménynyilvánítás fontosságának hangsúlyozása nem jár azzal, hogy más típusú szólásokra ne vonatkoznának azok a megfontolások, amelyeket az Alkotmánybíróság a véleményszabadság kitüntetett alapjogi helyzetével összefüggésben kifejtett, de azt eredményezi, hogy a politikai és egyéb közügyeket érintő beszéd korlátozásánál ezeket a megfontolásokat különösen nagy szigorral kell érvényre juttatni (Abh., Indokolás [39], [45]–[46]).
- [34] Az Alkotmánybíróság e határozatában megerősítette azon – a 36/1994. (VI. 24.) AB határozata óta követett – gyakorlatát, miszerint a közügyek megvitatása körében elhangzó véleménynyilvánítás és a rá vonatkozó védelem fókuszában elsődlegesen nem a szólással érintett személyek státusza áll, hanem az, hogy a megszólaló valamely társadalmi, politikai kérdésben fejtette ki nézeteit. Eszerint a közéleti véleménynyilvánításra vonatkozó alkotmányos szempontok ugyanis egyfelől a közhatalom gyakorlóit vagy a hivatásszerűen közszereplést vállalókat érintő vélemények körénél tágabb körben lehetnek irányadók, ugyanakkor a közéleti szereplőket érintő bármely – így a közügyekkel semmilyen kapcsolatban nem álló – közlés nem ítéltető meg ezen szempontok alapján (Abh., Indokolás [47]).
- [35] Azaz, ahogy azt az Alkotmánybíróság fent idézett határozatában és azóta már többször kifejtette, a közügyekre vonatkozó szólások mindegyike fokozott védelmet élvez, korlátozva az általa érintettek személyiségi jogainak védelmét, lévén a közügyek vitatása – a konkrét társadalmi vita erejéig – annál szélesebb személyi kört érinthet (Abh., Indokolás [57]).
- [36] Az Alkotmánybíróság ugyanakkor több esetben vizsgálta a szólásszabadság korlátozhatóságának határait, melyel összefüggésben rámutatott, hogy a szólásszabadság természetesen a közügyek vitatása körében sem korlátlan. Egyrészt a „közhatalmat gyakorló személyeket és a közszereplő politikusokat is megilleti a személyiségvédelem, ha az értékítélet a személyüket nem a közügyek vitatása körében, nem közéleti tevékenységükkel, hanem magán- vagy családi életükkel kapcsolatban érinti”. Másrészt meg kell hajolnia a szólásszabadságnak az emberi méltóság előtt akkor is, amikor a megfogalmazott vélemény nem pusztán nevesített személyiségi jogokat sért, hanem – az érintett személy ember mivoltának semmibevevételével – az emberi méltóság korlátozhatatlan aspektusába ütközik (Abh., Indokolás [61]–[62]).
- [37] 3. Az Alkotmánybíróság többször foglalkozott már azzal a kérdéssel is, hogy a véleménynyilvánítás szabadságába tartozó közéleti vitákban érintett személyek alapjogainak védelmét mikor és milyen feltételekkel lehet korlátozni, meddig terjed egy közéleti vitában érintett személy tűrés kötelezettsége, továbbá a véleménynyilvánítási joga és az érintett személy alapjogának kollíziója esetén az alapjogok prioritása miként határozható

meg [erre nézve elsőként lásd a 30/1992. (V. 26.) AB határozatot, ABH 1992, 167, 170; összefoglalóan: Abh. Indokolás [39]–[57]} Eszerint – alapul véve az Abh.-ban foglalt megállapításokat – meghatározó jelentőséggel az bír, hogy a véleményt kifejező közlés a közügyek megvitatása körében elhangzó véleménynyilvánítás legyen; a közügyek vitájával összefüggésben megállapítható legyen az adott személy érintettsége {„[a] közéleti véleménynyilvánításra vonatkozó alkotmányos szempontok [...] egyfelől tágabb körben lehetnek irányadók, mint a közhatalom gyakorlóit vagy a hivatásszerűen közszereplést vállalókat érintők köre, másfelől viszont nem állítható, hogy a közéleti szereplőket érintő bármely – köztük a közügyekkel semmilyen kapcsolatban nem álló – közlést e szempontok szerint kell megítélni” (Abh., Indokolás [47])}. Alapvető szempont továbbá, hogy a nyilvános közlés értékítéletet vagy tényállítást tartalmaz-e (Indokolás [49]); valamint a nyilvános közlés sérti-e az érintett személy alapjogait (emberi méltóságát, jóhírnevét, stb.) (Abh., Indokolás [57]–[59]).

[38] Az Alkotmánybíróság a közügyek vitásával összefüggésben már korábban megerősítette – erre nézve lásd az Abh. indokolása [57] bekezdésének megállapításait –, hogy az adott esetben érinthet a közszereplőknél szélesebb személyi kört, továbbá nem kell ahhoz önkéntes, vagy *ad hoc* közszereplővé válni, hogy ezen érintettség megállapítható legyen.

[39] Az Alkotmánybíróság fenti megállapításaira figyelemmel volt döntése kialakítása során.

V.

[40] 1. Az Alkotmánybíróságnak jelen, az Abtv. 27. §-ára alapított alkotmányjogi panasz eljárásában – a konkrét bírósági ügy kapcsán – abból a szempontból kellett megvizsgálnia a kifogásolt jogerős másodfokú döntés alkotmányosságát, hogy az indítványozó (mint az adott peres eljárás felperese) magánéletéhez való joga és a sajtó véleménynyilvánítási joga kollíziójának a feloldása során az érdekek helyes mérlegelésével jutott-e arra az eredményre, amikor döntése kialakítása során az utóbbit helyezve előtérbe, az indítványozót neve, korábbi munkahelye és e jogviszony megszűnése, továbbá családi kapcsolataival összefüggésben tényállítás tűrésére kötelezte.

[41] 2. Az Alkotmánybíróság vizsgálata során megállapította, mind az elsőfokú, mind a másodfokú döntés helyes mérlegeléssel, az alkotmányossági követelményekkel összhangban jutott arra az eredményre, hogy a brókerbotrányban érintett Quastor-ügy kiemelt jelentőségű. Figyelemmel a károsultak nagy számára, és a károsodás volumenére, valamint a károsultak lakóhelyét illetően annak egész országot átfogó horderejére, kiemelten közérdeklődésre számot tartó ügyről van szó, mellyel összefüggésben a sajtónak a közvélemény felé tájékoztatási joga van. Szintén helyesen értékelte mind az első, mind a másodfokú bíróság, hogy bár a felperes nem közszereplő, magánéleti kapcsolatán és volt munkahelyén keresztül kapcsolatba hozható ezen konkrét közérdeklődésre számot tartó üggyel.

[42] 3. Az indítványozó a kifogásolt ítélet táblai döntés alaptörvény-ellenességét a magánszférájának sérelmére tekintettel állította.

[43] Az Alaptörvény az egyén magánszférája védelmét tartalmazó VI. cikkének szövegét Magyarország Alaptörvényének hetedik módosítása 2018. június 29-i hatálybalépéssel megváltoztatta. Az Alaptörvény eredeti szövegezése szerint „(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák. (2) Mindenkinek joga van személyes adatai védelméhez, valamint a közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez. (3) A személyes adatok védelméhez és a közérdekű adatok megismeréséhez való jog érvényesülését sarkalatos törvénnyel létrehozott, független hatóság ellenőrzi.” Az Alaptörvény hetedik módosításának 4. cikke az Alaptörvény előzőekben idézett VI. cikke helyébe új tartalommal a következő rendelkezést léptette: „(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák. A véleménynyilvánítás szabadsága és a gyülekezési jog gyakorlása nem járhat mások magán-, és családi életének, valamint otthonának sérelmével. (2) Az állam jogi védelemben részesíti az otthon nyugalmát. (3) Mindenkinek joga van személyes adatai védelméhez, valamint a közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez. (4) A személyes adatok védelméhez és a közérdekű adatok megismeréséhez való jog érvényesülését sarkalatos törvénnyel létrehozott, független hatóság ellenőrzi.” Az Alaptörvény hetedik módosítása ezzel új szabályozási szintre emelte a magánszféra védelmét, a korábbi, a magánszféra nevesített, néhány elemének védelme helyett komplex, általános védelmet nyújtva, mely kiterjed az intimszférára, továbbá a tágabb értelemben vett magánszférára, az egyén családi életére, otthonára, kapcsolat tartására. Emellett azzal, hogy a magánszférajogok és egyéb alapvető jogok kollíziója esetére

rögzítette, hogy a véleménynyilvánítás szabadságának és a gyülekezési jog gyakorlásának figyelemmel az alapvető jogok korlátozhatóságának Alaptörvényben meghatározott általános kereteire és az Alkotmánybíróság gyakorlatára többek között külső korlátja lehet mások magán- és családi életének, valamint otthonának tiszteletben tartásához való joga, a magánszférajogok ezen elemeit fokozott védelemben részesíti.

- [44] Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény hetedik módosítására figyelemmel legutóbb a 3167/2019. (VII. 10.) AB határozatában foglalkozott az Alaptörvény VI. cikkében foglalt alapjog tartalmával. A határozat megállapította, hogy az Alaptörvény a magánszféra védelméhez kapcsolódó jogok körében rendelkezik a magán- és családi élet, az otthon, a másokkal való kapcsolattartás és a jóhírnév tiszteletben tartásához, valamint a személyes adatok védelméhez való jogról (Indokolás [24]). Az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése átfogóan védi a magánszférát, a régi Alkotmány 59. § (1) bekezdésével ellentétben külön nem nevesíti a magántitok védelméhez való jogot. Ugyanakkor az Alkotmánybíróság az Alaptörvény hetedik módosítását figyelembe véve megerősítette, miszerint „[a] magánszféra lényege tekintetében továbbra is fenntartható az Alkotmánybíróság korábbi gyakorlatából idézett – a magánélet (magánlakás, magántitok) fogalmának esszenciáját megfogalmazó, általános érvényű – megállapítás, miszerint »a magánszféra lényegi fogalmi eleme, hogy az érintett akarata ellenére mások oda ne hatolhassanak be, illetőleg be se tekinthessenek.«” [3110/2013. (VI. 4.) AB határozat, Indokolás [88]; 3167/2019. (VII. 10.) AB határozat, Indokolás [25]].
- [45] Az Alkotmánybíróság szintén a 3167/2019. (VII. 10.) AB határozatában az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésében rögzített magánélet tiszteletben tartásához való és a VI. cikk (3) bekezdésben rögzített személyes adatok védelméhez való jog összefüggéseivel is foglalkozva, immár az Alaptörvény hetedik módosítására figyelemmel állapította meg az Alaptörvény VI. cikkére nézve, megerősítve a 11/2014. (IV. 4.) AB határozatban foglaltakat, hogy: „[a] magán- és családi élet tiszteletben tartása, amely az Alaptörvény VI. cikke szerint alapjog, azt kívánja meg, hogy az állam ne avatkozzon az egyén intim szférájába. [...] A magán- és családi élet tiszteletben tartása az állami beavatkozás tilalmán kívül azt is jelenti, hogy a magánéletéről szóló információk csak az érintett hozzájárulásával (vagy törvény alapján) kerülhessenek nyilvánosságra, vagy jussanak az állam tudomására. [...] A magánélet védelmének része a személyes adatok védelméhez való jog, amelyet az Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdése tartalmaz, és amelyet az Alkotmánybíróság 15/1991. (IV. 13.) AB határozattól kezdve »információs önrendelkezési jogként« fogott fel [ABH 1991, 40, 44–57]. A »személyes adat« minden esetben az ember magán- és családi életéről szóló információ; így a jog lehetővé teszi az ember számára, hogy magán- és személyes életéről szóló információkkal kizárólag maga rendelkezzen: amiből következik, hogy korlátozása az alapjog-korlátozás feltételei szerint megengedett. Az önrendelkezés akkor lehetséges, ha minden ember maga dönti el, hogy saját magáról – magánéletéről (ami a saját élete) és családi életéről – milyen ismeretet oszt meg és kivel.” (Indokolás [26])
- [46] Ezen a felfogáson az Alaptörvény nem változtatott, mert az Alkotmányhoz hasonlóan tartalmazza „a személyes adatok védelme” fogalmát, amelyet kifejezetten alapjognak tekint [11/2014. (IV. 4.) AB határozat, Indokolás [55], erre nézve lásd még: 3171/2017. (VII. 14.) AB határozat, Indokolás [32]]. Az Alkotmánybíróság ezért jelen ügyben mindezeket szem előtt tartva, megállapítja, hogy az Alaptörvény VI. cikke hetedik módosítása a magánszférajogok között különbséget tesz azzal, hogy a személyes adatok védelmét nem helyezte fokozott védelem alá, ez a kiemelt védelem a magánszféra jogán keresztül a magán-, és családi élet, valamint az otthon tiszteletben tartásához való jogot illeti meg, amely alapján a család, ezen belül a közeli hozzátartozók, így különösen a gyermekek fokozott védelem alatt állnak.
- [47] A fentiekre figyelemmel az Alkotmánybíróság a jelen eljárásában azt vizsgálta, hogy az adott bírói döntés a magánszféra védelme és a sajtószabadság, illetve a véleménynyilvánítási jog kollíziójának feloldása során a fenti szempontokat helyesen mérlegelte-e, így az ítéletábla döntése az említett konkuráló alapjogok közötti pozíció megfelelő kiegyenlítésével került-e kialakításra.
- [48] 4. A jogerős másodfokú ítélet az elsőfokú ítéletet helyben hagyta. Az Alkotmánybíróság jelen vizsgálata során megállapította, hogy mind az elsőfokú, mind a jogerős másodfokú ítélet az Alaptörvényt nem sértő módon állapította meg, hogy az adott ügyben a véleménynyilvánítási jog és a magánszféra konfliktusát kellett feloldani a fentiekben említett alkotmányossági szempontok figyelembevételével.
- [49] 4.1. Az Alkotmánybíróság az ítéletábla döntésének az indítványozó neve hozzájárulása nélküli közzétételére vonatkozó részével összefüggésben az alábbiakat állapította meg.

- [50] Az alapjogok kollíziója kiegyenlítésével összefüggésben, az ítéltábla érdekmérlegelésére nézve megállapította, hogy sem az elsőfokú, sem a jogerős másodfokú ítélet alkotmányossági szempontból nem helytelenül jutott arra a következtetésre, hogy a közügy igen jelentős tárgyi súlya szükségessé teheti a közvélemény tájékoztatásának előtérbe helyezését abban az esetben is, ha az indítványozó (az adott ügy felperese) nem közszereplő, személyes adatai védelméhez képest. Az Alkotmánybíróság az indítványozó nevének közzétételével összefüggésben, jelen vizsgálata során megállapította, hogy az adott ügy sajátosságai alapján a közérdeklődésre számot tartó üggyhöz fűződő kapcsolat léte elegendő lehet ahhoz, hogy felerősödjön a szólásszabadság, illetve a véleménynyilvánítás joga a felperes magánszférájának védelmével szemben.
- [51] Az Alkotmánybíróság vizsgálata során azt is megállapította, hogy az ítéltábla döntése a véleménynyilvánítás jogának védelme mint alkotmányos cél érdekében korlátozta az indítványozó magánszférájához való jogát. Ugyanakkor mind az első-, mind a másodfokú ítélet a korlátozás arányosságára vonatkozó vizsgálatuk során annak igazolására elegendőnek tekintette a társadalmi érdeklődést, illetve a közvélemény tájékoztatását.
- [52] Az Alkotmánybíróság több határozatában {erre nézve lásd: 13/2016. (VII. 18.) AB határozat, Indokolás [55]; 3057/2019. (III. 25.) AB határozat, Indokolás [24]} hangsúlyozta, hogy a magánfelek közti viták esetében az eljáró bíróságnak a konkuráló alapjogi pozíciók kiegyenlítésére kell törekednie, továbbá az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdéséből eredő védelem meghatározása, a törvényhozó, annak konkretizálása azonban a jogalkalmazó feladata. A védelmi kötelezettség teljesítése során a törvényhozó mellett a jogalkalmazónak figyelembe kell vennie azt, hogy egyik alapjog lényeges tartalma sem korlátozható, másrészt pedig a törvényhozó mellett a jogalkalmazónak is arra kell törekednie, hogy a konkuráló alapjogi pozíciók az arányosság elvének megfelelően kíméletes kiegyenlítésre, méltányos egyensúlyba kerüljenek (*fair balance, schonender Ausgleich*). Ezek tekintetében az Alkotmánybíróság továbbra is kontrollt gyakorol.
- [53] A fenti alkotmányossági szempontok alapján az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy a konkrét ügyben a véleménynyilvánítás joga más, az indítványozó magánszféráját kímélő, illetve annak védelmét biztosító, azt nem sértő, más módon (például a név nélküli [anonimitással] történő tudósítással is) elérhető lett volna (figyelemmel az indítványozó nem közszereplő voltára, illetve arra, hogy a közérdeklődésre számot tartó büntetőügyben ellene nem indult eljárás és az az indítványozót nem is érintette). Megjegyzi továbbá az Alkotmánybíróság, hogy egy hír hitelessége, illetve annak megítélése önmagában egy adott személy nevének a nyilvánosságra hozatalával nem feltétlenül megerősíthető. A hitelesség ugyanis csupán akként teszi arányossá a közlést, ha az ennél kevesebbrel nem teljesíthető. Ugyanis, ha valaki pl. másként egyértelműen azonosítható (pl. a jelenlegi köztársasági elnök), úgy név nélkül is eleget tehet ennek. Míg a konkrét esetben (ellentétben az előző példával) az indítványozó nem közszereplő volta miatt önmagában nem a konkrét neve, hanem családi és egykori munkahelyi kapcsolatai szolgáltak a közérdeklődésre számot tartó ügyben hírértékkel.
- [54] Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy – figyelemmel az indítványozó nem közszereplő voltára, továbbá arra, hogy a büntetőeljárás az indítványozót nem érintette – az ítéltábla döntése, az indítványozó nevének hozzájárulása nélküli közzétételére vonatkozóan, nem felelt meg az alapjogok kíméletes kiegyenlítésének, az az indítványozó Alaptörvény VI. cikk szerinti magánszférájához való jogát sértette, ezért az Alkotmánybíróság a jogerős másodfokú ítélet alaptörvény-ellenességét állapította meg.
- [55] 4.2. Az Alkotmánybíróság ezt követően megvizsgálta, hogy a jogerős másodfokú döntés az indítványozó korábbi munkahelyének hozzájárulása nélküli közzététele folytán sértette-e az indítványozó Alaptörvény VI. cikke szerinti magánszférájához való jogát.
- [56] Az Alkotmánybíróság az indítványozó korábbi munkahelyére és e jogviszony megszűnésére vonatkozó tényállítással összefüggésben azt állapította meg, hogy az ítéltábla döntése – az elsőfokú bíróság álláspontjával egyezően – az alkotmányossági szempontokat helyesen, az érintett véleménynyilvánítási jog és magánszféra jog megfelelő kiegyenlítését biztosítva mérlegelte. Így a kifogásolt bírói döntés ebben a részében nem ütközött az Alaptörvény VI. cikkébe.
- [57] 4.3. Ezt követően az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz alapján azt is megvizsgálta, hogy a bíróságoknak azon döntése, amely a közérdeklődésre számot tartó, kiemelt jelentőségű büntetőüggyel kapcsolatban a sajtónak az érintettek kapcsolatrendszerének feltárása során az indítványozót családi kapcsolatának tényére vonatkozóan tényállítás tűrésére kötelezte, sérti-e az Alaptörvény már idézett rendelkezéseit.
- [58] A jogerős másodfokú ítélet osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját arra nézve (utalva az Abh.-ban foglaltakra), hogy abban az esetben, ha a magánélet oltalma alá eső közlések tartalmának nyilvánosságra hozatalához

közérdek fűződik, a magánélet védelme háttérbe szorul. A jogerős ítélet (a fenti határozatokban foglalt szempontok alapján elvégzett értékelés alapján) azt állapította meg, hogy az indítványozó mint felperes Tarsoly Csabával fennálló munkakapcsolata, valamint a legfőbb ügyészhez vezető magánéleti kötődése olyan, a tárgybeli közléshez mint a közérdeklődésre számot tartó ügyszökhöz kapcsolódó személyes adat, amelyek nyilvánosságra hozatala az érintett közügy megvitatása érdekében nem tekinthető sem önkényes, sem indokolatlan közlésnek, az a véleménynyilvánítási szabadság magasabb szintű oltalmát élvezzi. Az elsőfokú bíróság indokolása kifejtette, bár a felperes nem közszereplő, azonban magánéletének egyes eseményein keresztül kapcsolódott a közügygé vált esemény mozzanataihoz, valamint közszereplőinek minősülő résztvevőikhez, melyek a közvélemény tájékoztatásának és a véleményformálásnak is lényeges elemei. A közvélemény számára fontos annak feltárása, hogy van-e kapcsolat, illetve politikai vonatkozása a gazdasági életet és a befektetőket súlyosan érintő ügynek, továbbá – többek között – milyen kapcsolatrendszerrel rendelkeznek azok a személyek, akiknek a felelőssége az ügyben felmerült. Tarsoly Csaba és a legfőbb ügyész személye között a sajtó kapcsolatot keresett és lelt fel, a felperesre nézve szerencsétlen módon ez a kapcsolat a felperes személyében mutatható ki. A felperes ezen személyekhez fűződő kapcsolatai indokolták, hogy esetleges szerepe a közvélemény érdeklődési körébe került.

- [59] Az elsőfokú ítélet indokolásában – melyet a jogerős bírói döntés megerősített – hangsúlyozta, hogy a kereset tárgyává tett írásokban az indítványozó mint felperes magánéletére vonatkozó információ kizárólag a fenti aspektusból jelent meg (azaz hogy a napvilágot látott élettársi kapcsolatban lévő személynek közvetlen hozzátartozója olyan személy volt, aki a közhatalmat gyakorló legfőbb ügyész, illetve közvetlen munkatársa olyan személy volt, aki a közérdeklődésre számot tartó közügynek az egyik legmeghatározóbb alakja). Utalt továbbá arra, hogy az alperes való tényeket közölt. Az alperes közérdeklődésre számot tartó, jelentős súlyú bűncselekménnyel összefüggésben tudósított, nem volt indokolatlan, önkényes, és szükségtelen a híradás, amikor az indítványozó mint felperes magánéletének egy konkrét, ugyanazon, a kiemelt érdeklődésre számot tartó büntetőüggyel kapcsolatba hozható indítványozó magánéleti részletét nyilvánosságra hozta.
- [60] Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy az Alaptörvény hetedik módosításával hatályba lépett, az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésében megállapított magánszférajogok nemcsak komplex védelmet jelentenek az egyén számára, hanem adott esetben az egyén családi életére, otthonára, valamint kapcsolattartására nézve ez a védelem fokozottan, kiemelten jelenik meg. Ilyen fokozott védelem a közszereplő mellett még inkább érvényesül a nem közszereplő közeli hozzátartozóival (kiemelten pedig mind a közszereplők, mind a nem közszereplők gyermekeivel) összefüggésben, különösen a véleménynyilvánítási jog és a gyülekezési jog gyakorlása esetén. Az Alaptörvény említett módosítása a fenti alapjogok esetleges kollíziója során a magánszférát mint „lehetséges” külső korlátot említi. Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint ezért a bíróságoknak mint jogalkalmazóknak esetről esetre, a konkrét ügy összes körülményének gondos mérlegelésével kell megállapítaniuk azt, hogy a magánszféra, ezen belül a családi élet védelme méltányos egyensúlyba került-e a közérdeklődésre számot tartó ügy jelentőségével, hírértékével, avagy az adott hír olyan önálló információk értékkel bír-e, amely a közéleti vitát előmozdítja.
- [61] Jelen ügyben az Alkotmánybíróság álláspontja szerint – egyezően az első- és másodfokú ítéletekben foglaltakkal – az indítványozó legfőbb ügyéssel való családi kapcsolata tényállítás, melyet a bírósági eljárásban az indítványozó maga sem vitatott. Önmagában ennek a családi kapcsolatnak a fennállását maga az indítványozó sem titkolta, vagy szégyellte, az szűkebb környezetében nyilvánvalóan ismert volt. Megállapította továbbá, hogy mind az elsőfokú, mind a jogerős másodfokú ítélet az indítványozó családi kapcsolataira vonatkozó tényállításokkal összefüggésben nem helytelenül – a releváns alkotmányossági szempontokat figyelembe véve – jutott arra a következtetésre, hogy amennyiben közérdeklődésre számot tartó jelentős súlyú bűncselekménnyel összefüggésben történt tudósítás, amely az indítványozó mint felperes magánéletének egy konkrét, a közérdeklődésre számot tartó ügyszökhöz kapcsolódó adekvát, meghatározott részletét, nevezetesen magát a családi kapcsolat tényét hozta nyilvánosságra, az Alaptörvény VI. cikkébe foglalt magánélet védelméhez való alapjog és a véleménynyilvánítási jog méltányos egyensúlyba kerültek.
- [62] Mindezek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a jogerős másodfokú döntés, amely az indítványozót családi kapcsolataira vonatkozásában a családi kapcsolat tényének a nyilvánosságra hozatalával azért kötelezte tényállítás tűrésére, mert a sajtó tájékoztatási szabadságát helyezte előtérbe az indítványozó magánszférájának védelmével szemben, nem sértette alaptörvény-ellenesen a nem közszereplő felperes magánszférájához való jogát, mivel az kiemelt jelentőségű, közérdeklődésre számot tartó, jelentős súlyú bűncselekménnyel

összefüggésben, és csakis a fenti, meghatározott, a közügyhöz feltétlenül kapcsolódó aspektusból történt, így a bírói döntés biztosította az érintett alapjogok kíméletes kiegyenlítését.

- [63] Az Alkotmánybíróság a fentiek alapján arra a következtetésre jutott, hogy az említett vonatkozásban a kifogásolt jogerős másodfokú döntés nem eredményezte az indítványozó Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésébe foglalt alapjoga sérelmét.
- [64] 5. Az Alkotmánybíróság a fentiekben már kiemelte, hogy az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésében foglalt, az egyén magán- és családi élete, otthona, kapcsolattartása kiemelt védelme folytán a közszereplők és nem közszereplők közeli hozzátartozói is különösen védendők. Ezért a bíróságoknak esetről-esetre, a konkrét ügy összes körülményének mérlegelésével kell a magánszféra és a véleménynyilvánítási jog megfelelő, kíméletes kiegyenlítésére törekedniük. Önmagában a köz kíváncsisága, pletykaéhsége nem alapozza meg egy kérdés közérdeklődésre számot tartó jellegét. Ugyanakkor a nem közszereplő magánszférájához való joga a véleménynyilvánítás joga érdekében alkotmányosan korlátozható lehet kiemelt közérdeklődésre számot tartó ügyben a nem közszereplő családi kapcsolatai vonatkozásában is, amennyiben a közvélemény tájékoztatása feltétlenül szükséges és a nyilvánosságra hozott adat a nem közszereplő magánéletének egy konkrét, kizárólag a közérdeklődésre számot tartó üggyhöz kapcsolódó adekvát részlete. Ezeknek a feltételeknek a fennállását a bíróságoknak eljárásuk során minden esetben vizsgálniuk kell ahhoz, hogy döntéseik az alkotmányosság kritériumának megfeleljenek.
- [65] 6. Figyelemmel arra, hogy az Alkotmánybíróság a jogerős másodfokú ítélet alaptörvény-ellenességét az indítványozó nevének hozzájárulás nélküli közlésével összefüggésben megállapította, az Alkotmánybíróság az ítéletlő tábla ítéletét az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján megsemmisítette.

Budapest, 2020. május 26.

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke,
az aláírásban akadályozott
dr. Czine Ágnes
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke,
az aláírásban akadályozott
dr. Dienes-Oehm Egon
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke,
az aláírásban akadályozott
dr. Handó Tünde
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke,
az aláírásban akadályozott
dr. Horváth Attila
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke,
az aláírásban akadályozott
dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke,
az aláírásban akadályozott
dr. Juhász Imre
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke,
az aláírásban akadályozott
dr. Juhász Miklós
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke,
az aláírásban akadályozott
dr. Pokol Béla
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke,
az aláírásban akadályozott
dr. Schanda Balázs
előadó alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke,
az aláírásban akadályozott
dr. Szabó Marcel
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke,
az aláírásban akadályozott
dr. Szalay Péter
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke,
az aláírásban akadályozott
dr. Szívós Mária
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke,
az aláírásban akadályozott
dr. Varga Zs. András
alkotmánybíró helyett

Dr. Czine Ágnes alkotmánybíró párhuzamos indokolása

- [66] Egyetértek a rendelkező részben foglaltakkal, és az indokolás jelentős részével is. Az indokolás egyes részei tekintetében lényegesnek tartom a következő kiegészítéseket.
- [67] 1. Az Alkotmánybíróság gyakorlatában a véleménynyilvánítás szabadsága kiemelten védett alkotmányos érték. A szabad véleménynyilvánítás ugyanis a demokratikus közvélemény kialakításának és fenntartásának kiemelt garanciája, amely egyben a pluralizmuson alapuló társadalom nélkülözhetetlen forrása {Abh., Indokolás [39]; 30/1992. (V. 26.) AB határozat, ABH 1992, 167, 170–171}.
- [68] Az Alkotmánybíróság rámutatott arra is, hogy a véleményszabadság fókuszában elsősorban a közügyek, nem pedig a közszereplők állnak, ezért a közügyekre vonatkozó szólások mindegyike fokozott védelem alá tartozik. Az Alkotmánybíróság értelmezése szerint ezért annak mérlegelése során, hogy egy nyilvános közlés a véleménynyilvánítási szabadság védelmi körébe tartozik-e, elsődlegesen azt kell vizsgálni, hogy a közlés a közügyek szabad vitatását érinti-e, és a nyilvános közlés jellegét nem a közléssel érintettek személyi minősége határozza meg (Abh., Indokolás [47]).
- [69] A megelőző személyiségi jogi jogvitában eljáró bíróságok egybehangzóan állapították meg, hogy a perben vizsgált tudósítás tárgya kiemelt közérdeklődésre számot tartó ügy, amelyről a sajtónak kötelezettsége a közvéleményt sokoldalúan, tényszerűen, időszerűen, tárgyilagosan és kiegyensúlyozottan tájékoztatni. A bíróságok egyezően állapították meg azt is, hogy a közléssel érintett személy nem közszereplő, de magánéleti kapcsolatán és munkahelyén keresztül összefüggésbe hozható a közérdeklődésre számot tartó ügyben érintett közszereplőkkel. Ebből következően a bíróságoknak azt kellett mérlegelniük, hogy a sajtószabadság és a magán-szférához való jog alkotmányos szempontjai egyensúlyban állnak-e.
- [70] 2. Az Alkotmánybíróság a 3145/2018. (V. 7.) AB határozatban már rámutatott: a bíróságok kötelezettsége, hogy az alapvető jogokat a magánjog alanyai közötti viszonyokban is érvényre juttassák. Ezzel összefüggésben speciális helyzet a konkuráló alapjogi pozíciók esetén áll elő, vagyis amikor az alapjogi konfliktus a jogalanyok egymás közötti viszonyában merül fel azáltal, hogy az egyik magánszemély alapjogát a másik magánszemély alapjogának gyakorlása veszélyezteti. Az Alkotmánybíróság erre tekintettel kiemelte: a bíróságoknak ilyen esetekben közvetítő, kiegyenlítő szerepet kell betöltenie {14/2016. (VII. 18.) AB határozat, Indokolás [65]; 3312/2017. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [30]}. Ennek mércéjeként pedig az Alkotmánybíróság kifejtette, hogy „[a] védelmi kötelezettség teljesítése során mind a törvényhozónak, mind pedig a jogalkalmazóknak figyelembe kell vennie azt, hogy egyik alapjog lényeges tartalma sem korlátozható, másrészt pedig arra kell törekedniük, hogy a konkuráló alapjogi pozíciók az arányosság elvének megfelelően kíméletes kiegyenlítésre, méltányos egyensúlyba kerüljenek (*fair balance, schonender Ausgleich*). Ezek tekintetében az Alkotmánybíróság továbbra is kontrollt gyakorol” {13/2016. (VII. 18.) AB határozat, Indokolás [55]}.
- [71] Abban az esetben tehát, ha a bíróságoknak olyan jogvitában kell eljárniuk, amelyben az alapjogi konfliktus a jogalanyok egymás közötti viszonyában merül fel azáltal, hogy az egyik magánszemély alapjogát a másik magánszemély alapjogának gyakorlása veszélyezteti, a fentiekben meghatározott szempontok szerint az érintett alapvető jogok védelmi körének feltárásával és az érintett alapvető jogok összemérésével („kíméletes kiegyenlítésével és méltányos egyensúlyba hozásával”) kell döntésüket meghozniuk. Ennek során a bíróságok számára lényeges szempont, hogy az érintett alapvető jogok lényeges tartalma nem üresíthető ki, és az alapvető jogoknak az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdéséből fakadó védelmi kötelezettségét biztosítani kell {3145/2018. (V. 7.) AB határozat, Indokolás [70]}.
- [72] 3. Az adott esetben az ütköző alapjogi pozíciók a sajtószabadság és a magánszféra jogok tekintetében merültek fel. Erre tekintettel nem hagyhatók figyelmen kívül az alábbiak.
- [73] Az Alaptörvény hetedik módosítása folytán az alkotmányozó hatalom egyértelművé tette, hogy a magánszférajogok között megkülönböztetést tesz, mert kiegészítette a VI. cikk (1) bekezdését azzal: „A véleménynyilvánítás szabadsága és a gyülekezési jog gyakorlása nem járhat mások magán- és családi életének, valamint otthonának sérelmével.” Az alkotmányozó hatalom indokolása szerint: „Az alkotmányozó észlelte a magánszférajogok és egyéb alapvető jogok kollíziójának fontosságát, ezért a törvény alaptörvényi szinten kívánja rögzíteni, hogy a véleménynyilvánítás szabadságának és a gyülekezési jog gyakorlásának többek között külső korlátja lehet mások magán- és családi életének, valamint otthonának tiszteletben tartásához való joga. A törvény az említett

alapvető jogok kollíziója esetén – az alapvető jogok korlátozhatóságának Alaptörvényben meghatározott általános kereteire és az Alkotmánybíróság gyakorlatára figyelemmel – hangsúlyozza a magánszférajogok ezen elemeinek fokozott védelmét.”

- [74] Látható tehát, hogy az alkotmányozó hatalom az Alaptörvény módosításával a magán- és családi élet, valamint az otthon tiszteletben tartásához való jog kiemelt védelmét hangsúlyozta.
- [75] Az Alkotmánybíróságnak a fentiekben hivatkozott gyakorlata szerint a jelen ügyben a bírói döntés alaptörvényellenessége azért állapítható meg, mert az érintett alapvető jogok összemérésében az Alaptörvény VI. cikkének megváltozott alkotmányos szempontjai nem jelennek meg. A bíróságoknak ugyanakkor a magán- és családi élet védelméhez való jog védelmi körének megváltozott alaptörvényi tartalmára tekintettel kell biztosítaniuk az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdéséből fakadó védelmi kötelezettséget.

Budapest, 2020. május 26.

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke,
az aláírásban akadályozott
dr. Czine Ágnes
alkotmánybíró helyett

Dr. Dienes-Oehm Egon alkotmánybíró párhuzamos indokolása

- [76] Egyetértek a határozattal. A rendelkező rész 1. pontjához mindazonáltal értelmező jellegű kiegészítő megjegyzést, 2. pontjához pedig részben eltérő álláspontot tükröző párhuzamos indokolást kívánok csatolni, a következők szerint.
- [77] A rendelkező rész 1. pontjához kapcsolódó határozati indokolásból nem tűnik ki, de az alkotmányjogi panasz befogadási eljárása során az érdemi vizsgálatra alkalmasság kérdésében az én álláspontom az volt, hogy a jogerős ítélet elleni alkotmányjogi panaszt elkésettsége folytán vissza kellene utasítani. Következésképpen a Fővárosi Ítéltábla döntésének megsemmisítésére vonatkozó döntés támogatása kizárólag a már befogadott panasz érdemi vizsgálata eredményének részemről való elfogadását jelentheti.
- [78] A rendelkező rész 2. pontját illetően álláspontom az, hogy a Kúria végzése elleni panaszt a határozatétól eltérő indokolás alapján lett volna szükséges visszautasítani. Azzal a megállapítással ugyanis nem értek egyet, hogy a felülvizsgálati kérelmet – a Pp. 273. § (1) bekezdése alapján – hivatalból elutasító végzés nem lehet alkotmányjogi panasz tárgya.
- [79] Az Abtv. 27. § értelmében az ügy érdemében hozott, vagy a bírósági eljárást befejező egyéb bírói döntés ellen lehet alkotmányjogi panasszal élni. A határozat indokolása helytállóan állapította meg, hogy a Kúria felülvizsgálati kérelmet elutasító végzése nem az ügy érdemében hozott határozat, polgári perben a bíróság az ügy (a per) érdemében ítélettel, ítélet hatályú határozattal dönt. Az Abtv. 27. §-ának az alkotmányjogi panasz tárgyi hatályára vonatkozó szövegrésze ugyanakkor a bírósági eljárást egyéb okból befejező bírói döntésekre is kiterjed. Álláspontom szerint bírósági eljárást befejező végzésnek azok a végzések minősülnek, amelyeknek joghatásaként a bírósági eljárás (vagy annak valamely szakasza) befejeződik [pl. 3239/2017. (X. 10.) AB végzés, Indokolás [11]; 3349/2017. (XII. 20.) AB végzés, Indokolás [7]}. A felülvizsgálati kérelmet érdemi vizsgálat nélkül elutasító végzéssel a Kúria lezárja, befejezi a felülvizsgálati eljárást, e határozat alkotmányossági vizsgálatát a határozat szerinti indokkal az Alkotmánybíróság nem mellőzhette volna.

Budapest, 2020. május 26.

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke,
az aláírásban akadályozott
dr. Dienes-Oehm Egon
alkotmánybíró helyett

Dr. Szívós Mária alkotmánybíró párhuzamos indokolása

- [80] A határozattal – a Fővárosi Ítéltábla 7.Pf.20.418/2016/4. számú ítélete megsemmisítésével, valamint a Kúria Pfv.IV.21.906/2016/3. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panasz visszautasításával – egyetértek, ugyanakkor az Abtv. 66. § (3) bekezdésében foglaltaknak megfelelően a határozat indokolásához az alábbi párhuzamos indokolás csatolását tartom szükségesnek.
- [81] 1. A Fővárosi Ítéltábla a támadott ítéletében azt mérlegelte, hogy az indítványozó személyiségi jogai és a sajtószabadság konfliktusában melyik alapvető jog élvez elsőbbséget a másikkal szemben. Ennek eredményeképpen helyben hagyta az elsőfokú bíróság határozatát, ami tartalmilag azt jelentette, hogy az indítványozó nevének, korábbi munkahelyének és családi kapcsolatának nyilvánosságra hozatalát a sajtószabadság, a sajtó szabad tájékoztatáshoz való joga javára nem tartotta személyiségi jogot sértőnek.
- [82] 2. Az Alkotmánybíróság határozata e döntést megsemmisíti – álláspontom szerint helyesen.
- [83] A határozat indokolása azonban különválasztja az indítványozóra vonatkozó egyes információk nyilvánosságra hozatalának alkotmányossági megítélését, és egyes elemeiben nem tartja megállapíthatónak az alaptörvénysértést, ami véleményem szerint nem helytálló.
- [84] Azt gondolom, hogy a határozatnak nem pusztán az indítványozó neve tekintetében kellett volna az alaptörvény-ellenességet megállapítani, hanem a korábbi munkahelye és a családi kapcsolata közzététele tekintetében is. Igaz ez akkor is, ha az állítottak kétségtelenül, az indítványozó által sem vitatottan valósak. Nem a tények vitatásán alapult ugyanis a peres eljárás, hanem a jogsértő nyilvánosságra-hozatalon, ami az összes tényállás esetében megáll.
- [85] A jogerős ítélet szerint az indítványozó korábbi munkahelyére vonatkozó adatok közérdekű adatnak (egyébként helyesen: közérdekből nyilvános adatnak) minősülnek. Ezzel az állítással ugyanakkor nem igazolható egy több évvel korábbi munkahely és beosztás közzététele egy olyan ügyben, melyhez ez a tény semmilyen módon nem kapcsolódik. A korábbi munkahely közzététele akkor sem indokolt, ha egyebekben az közérdekből nyilvános adatként a Magyar Közlöny mellékletét képező Hivatalos Értesítőben megjelent. A jogerős ítélet azonban beéri azzal, hogy ha valamikor nyilvános volt, most már az is marad, de elfogadható indokát nem adja, hogy a korábbi munkahely nyilvánosságra hozatala miért nem sért személyiségi jogot egy olyan ügyben, melyben a nem közszereplő indítványozó korábbi munkahelyére vonatkozó információ semmilyen relevanciával nem bír. Összességében az egyetlen szempont, ami az ítéletben értékelésre kerül: a Quaestor-ügy kiemelt jelentősége; ez pedig minden mást felülír.
- [86] 3. Magam sem vitatom, hogy a Quaestor-ügy a társadalom széles rétegét érintő közügy – ahogy erre mind az első-, mind a másodfokú bíróság is helytállóan mutatott rá –, így az Smtv. 13. §-ának megfelelően [melyre egyébként a másodfokú bíróság tévesen 13. § (2) bekezdés megjelöléssel hivatkozik, ez a rendelkezés azonban (2) bekezdéssel 2011. április 6. óta nem bír] a sajtó nem csak jogosult, de köteles is a kiegyensúlyozott tájékoztatás követelményének megfelelően számot adni róla. Az Smtv. 4. § (3) bekezdéséből viszont az a kötelezettség következik, hogy a sajtószabadság gyakorlása nem sértheti mások személyiségi jogait.
- [87] Az Alaptörvény hetedik módosításával 2018. június 29-i hatállyal ugyanakkor az Alaptörvény VI. cikke is módosult, és e cikk (1) bekezdésében – ahogy arra egyébként a határozat is hivatkozik – a korábbinál nagyobb hangsúllyal jelenik meg a magánélethez való jog védelme. E rendelkezés szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák. E rendelkezés kimondja azt is, hogy a véleménynyilvánítás szabadsága nem járhat mások magán- és családi életének, valamint otthonának sérelmével.
- [88] Álláspontom szerint – szemben a határozat indokolásának V/4.2. és V/4.3. pontjában (Indokolás [55] és [57]) foglaltakkal – az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése által védett körbe beletartozik az indítványozó korábbi munkahelye, valamint különösen családi kapcsolata is, és ezek nyilvánosságra hozatala az Alaptörvényben biztosított jogát sérti.
- [89] Az indítványozó ugyanis nem közszereplő. Az indítványozó nem folytat közéleti, sem egyéb közérdeklődésre számot tartó tevékenységet, nem tekinthető úgynevezett „celebnek” sem. Sem a határozat, sem az eljáró bíróságok nem mérlegelték kellő súllyal, hogy az indítványozó a Quaestor-ügyben nem érintett, ellene büntetőeljárás

sem indult. Ebből következően a megjelölt információk nyilvánosságra hozatala az Alaptörvény VI. cikkében deklarált magánélethez való jogát sérti. A bíróságok, és a határozat sem vizsgálják, hogy a nyilvánosságra hozott információk – így például egy, az ügyben nem érintett magánszemély korábbi munkahelye – milyen relevanciával bírnak a Quaestor-ügyet illetően; megelégednek annak deklarálásával, hogy az ügy társadalmi jelentőségére tekintettel túrni kell a fenti információk nyilvánosságra hozatalát.

- [90] 4. Végül fontosnak tartom kiemelni, hogy sem a Kúria, sem pedig az Alkotmánybíróság határozatában az általam hiányolt szempont érvényesítése nem járt volna a sajtószabadság vagy véleménynyilvánítási szabadság sérelmével, mivel az indítványozó keresete a jogsértés megállapítására irányult és az elmarasztaló bírósági döntés a sajtószabadság és a magánélethez való alkotmányos alapjog egyensúlyát teremtette volna meg. Ennek megfelelően álláspontom szerint a megsemmisítés terjedelmét tágabb körben kellett volna meghúzni, az felelt volna meg az Alaptörvény VI. cikkében rögzítettek teljes körű védelmének.

Budapest, 2020. május 26.

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke,
az aláírásban akadályozott
dr. Szívós Mária
alkotmánybíró helyett

Dr. Varga Zs. András alkotmánybíró párhuzamos indokolása

- [91] A határozatot támogattam, mert az védelmet biztosít a nem közszereplő indítványozó számára az Alaptörvény VI. cikkében biztosított alapjogai tekintetében. Szükségesnek tartottam volna ugyanakkor, hogy a határozat indokolása elvi érveléssel mondja ki – és ezáltal a jövőre nézve biztos iránymutatást adjon a bírósági jogalkalmazás számára –, hogy a közszereplő hozzátartozójára (és annak hozzátartozójára) a közszereplőhöz való viszonya alapján nem terjed ki, csak a közüggel kapcsolatos személyes érintettsége alapján terjedhet ki a véleménynyilvánítással szembeni fokozott tűrés kötelezettség.

Budapest, 2020. május 26.

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke,
az aláírásban akadályozott
dr. Varga Zs. András
alkotmánybíró helyett

- [92] A párhuzamos indokoláshoz csatlakozom.

Budapest, 2020. május 26.

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke,
az aláírásban akadályozott
dr. Juhász Imre
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1333/2017.

